

[Clara Munck.]

pct. af de rimelige udgifter med fradrag af den del af udgiften, der kan afskrives på ejendommens vedligeholdelseskonto. Ved første behandling var vi flere, der pegede på, at 6 1/2 pct. var en meget lav forrentning; der blev redegjort for forskellige ting, der burde tages med i betragtning, og ministeren svarede, at han fandt forhøjelsen rimelig, og henviste til nogle tidligere forhandlinger med grundejerne.

Nu er det sådan — og her har jeg anledning til at nævne, at det er to forskellige lovforslag — at da lovforslag nr. 73 var til første behandling den 26. januar i år, udtalte vor ordfører ved den lejlighed, den tidligere boligminister, hr. Hastrup, at Grundejernes Investeringsfond gav en forrentning på 8 pct. Det burde ministeren selvfølgelig have mærket sig, da han efter den tid fremsatte et lovforslag og vi pegede på, at forrentningen 6 1/2 pct. ikke var rimelig i forhold til, at det var grundejernes egne penge.

Vi har fået bekræftet under udvalgsarbejdet, at fonden i 1970-71 havde en forrentning på 8 pct., og at denne forrentning i 1971-72 er fastsat til 8 1/2 pct. Derfor ville vi finde det naturligt og rimeligt, om ministeren havde stillet et ændringsforslag, hvorefter de 6 1/2 pct. blev forhøjet til 8 1/2 pct., og det ville vi finde særlig rimeligt, fordi ministeren gav udtryk for ved første behandling, at den forrentning, han havde indføjet, svarede til, hvad grundejerne kunne opnå. Ministeren sagde her i tinget den 18. april, det står i Folketingsstidende 1971-72, sp. 4910:

„Jeg vil understrege, at den forrentning, som ejerne i dag får fra investeringsfonden, er 6 1/2 pct. De vil altså ved at investere deres penge i en forbedring af deres egen ejendom kunne få den samme forrentning ved at lade pengene arbejde og gøre godt her i stedet for at lade dem blive stående i investeringsfonden.“

Og ministeren sagde senere:

„Vi vil altså give ejerne den samme forrentning af deres penge, hvis de investerer i dette fornuftige formål at gøre vor ældre boligmasse bedre, gøre den mere tidssvarende.“

Vi har sikret os i udvalget ved den 9. maj at fremsende til ministeren det notat, vi har fået fra Grundejernes Landsforening, og

bede om ministerens kommentarer. Jeg havde faktisk troet, det ville være faldet ud sådan, at ministeren stillede et ændringsforslag, for ellers ved jeg ikke rigtig, hvordan han kommer ud af det stærke løfte, han har givet grundejerne her fra tingets talerstol. Men da vi altså mangler disse to ændringsforslag, vil vi ikke kunne stemme for det, når lovforslaget kommer til tredje behandling.

Christoffersen: Ved første behandling af de to lovforslag, specielt ved behandlingen af nr. 192, understregede jeg, at vi fra venstres side lægger vægt på, at moderniseringsbestræbelserne stimuleres, og at vi samtidig selvfølgelig søger at hindre misbrug.

I denne forstand har udvalgsarbejdet om lovforslagene været opklarende på flere områder. For det første synes jeg, det er en værdifuld oplysning, vi har fået fra boligministeren, at der ikke boligministeriet bekendt har været tale om nogen form for misbrug. For det andet har udvalgsarbejdet opklaret i hvert fald for vores vedkommende, at den antagelse var rigtig, at fuldmoderniseringsreglens bortfald ville fjerne væsentlige stimulanser for moderniseringsprocessen. De tanker og de forslag, ministeren til gengæld har ønsket gennemført om, at det skulle være muligt at låne midler i Grundejernes Investeringsfond til 6 1/2 pct. mod, at man så til gengæld kunne forhøje huslejen med et beløb, som svarede til de renteudgifter, man herved pådrog sig; er, som fru Clara Munck jo udmærket har redegjort for, ikke forslag, som vi mener på nogen måde kan afløse fuldmoderniseringsreglen og dennes virkninger.

Dermed falder lovforslagets væsentlige idé set fra vort synspunkt; vi ser ikke i det nogen løsning på de moderniseringsproblemer, den ældre boligmasse er stillet over for, og samtidig ser vi ikke, at der er nogen grundelse for at fjerne de nuværende regler, når det har vist sig, at der ikke har været tale om misbrug.

Det, der kan blive tilbage, er de fortolkningsproblemer, som åbenbart er opstået, fordi grundejernes organisationer og lejeorganisationerne ikke har kunnet blive enige om, hvordan man skulle forstå den regel, de i fællesskab har bedt om at få sat ind i lo-